

Porušenie ustanovení o konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, ktoré spôsobili, že výroky napadnutého rozsudku sú nesprávne

1. Doplnenie výroku o konanie (nedodržaná totožnosť skutku)

Obžalobou Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 13.11.2019, č. Kv 33/19/5500-64 podanou na Okresný súd Žilina dňa **14.11.2019** som bola obžalovaná za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 , 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. c/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na nasledovnom skutkovom základe :

„16.05.2019 v presne neustálenom čase od 14.14 h do 15.38 h, v Žiline ul. Za plavárňou 8530/11, vo vchode č. 11 tam sa nachádzajúceho bytového domu, na piatom poschodí v byte č. 40, nožom, ktorého dĺžka čepele bola najmenej 110 mm až 120 mm a jej šírka vo vzdialenosti 110 mm až 120 mm od hrotu bola najmenej 25 mm až 30 mm, teda pravdepodobne kuchynským nožom zn. Fisakrs s rukoväťou čiernej farby, celkovou dĺžkou cca 310 mm a dĺžkou čepele cca 185 mm, ako aj kuchynským nožom s farebnou rukoväťou s celkovou dĺžkou cca 250 mm a dĺžkou čepele cca 145 mm, spôsobila poškodenému Tomášovi T [REDACTED], nar. [REDACTED], naposledy trvale bytom Žilina, [REDACTED] [REDACTED], najmenej 49 bodných, resp. bodno-rezných poranení a síce 1 reznú ranu na krku, 20 bodných rán na prednej ploche trupu s 22 bodnými kanálmi, 11 plytkých bodných rán na prednej strane trupu, 2 odreniny charakteru škrabancov na prednej ploche trupu, 5 bodných rán na zadnej ploche trupu, 1 bodnú ranu na zadnej ploche ľavého stehna, 4 rezné rany na pravej ruke, 5 rezných rán na ľavej ruke, pričom došlo aj k opakovanému zasiahnutiu vnútorných orgánov a to srdca, pľúc, pečene a obličky, v dôsledku čoho sa u poškodeného Tomáša T [REDACTED], nar. [REDACTED] rozvinul hemoragicko-traumatický šok a poškodený Tomáš [REDACTED], nar. [REDACTED] bezprostredne po útoku na jeho osobu zomrel.“

Čo sa týka podanej obžaloby som toho názoru, že obžaloba Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 13.11.2019, č. Kv 33/19/5500-64 neobsahovala zákonné náležitosti, keď v nej nie je uvedená náležitosť vyžadovaná ustanovením § 235 pís. c) TP, pretože obžaloba neobsahovala riadne vymedzenie skutku, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť a nebola ani dodržaná totožnosť skutku.

Podľa § 234 ods. 2, prvá veta Tr. por. „Obžaloba sa môže podať **len pre skutok**, pre ktorý sa vznieslo obvinenie.“

Obvinenie mi bolo vznesené na základe uznesenia KR PZ v Žiline ČVS: KRP-60/1-VYS-ZA-2019 zo dňa 20.05.2019, pričom na č. l. 11 je doručienka, s mojim menom, na ktorom absentuje môj podpis s poznámkou „ nepodpísala z dôvodu zranenia rúk“.

Tu je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že napriek tomu, že ja obžalovaná podľa orgánov činných v trestnom konaní som nebola spôsobilá podpisu takejto listiny a teda bolo zrejmé, že nemôžem používať ruky na uchopenie žiadneho predmetu, pre orgány činné v trestnom konaní a súd som bola zároveň v tom istom čase údajne spôsobilá pokračovať v páchaní trestného činu rovnakej povahy, ako z ktorého bola obvinená.

Skutok, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie bol vymedzený odlišne a to nasledovne:

„Obvinená mlad. Judita [REDACTED] dňa 16.05.2019, v presne nezistenom čase od cca 14:00 hod do 15:45 hod., vo vnútorných priestoroch bytu č. 40, nachádzajúceho sa v Žiline, ul. Za plavárňou 8530/11, na piatom poschodí úmyselne usmrtila ml. Tomáša T [REDACTED], nar. [REDACTED], naposledy bytom Žilina, [REDACTED] tým spôsobom , že ho kuchynským nožom s čiernou rukoväťou a

celkovej dĺžke 310 mm z toho čepeľ 185 mm **veľkou intenzitou a prudkosťou bodala** do prednej a zadnej časti jeho tela, čím mu spôsobila reznú ranu na ľavej strane krku, mnohopočetné bodné rany na prednej ploche trupu niektoré až s prienikom do dutiny hrudnej a dutiny brušnej, mnoho početné plytké bodné rany neprenikajúce do telesných dutín, viacpočetné bodné rany na zadnej ploche trupu niektoré s prienikom až do dutiny brušnej, ktorým poškodený ml. Tomáš T. na mieste podlahol.“

Podľa § 235 písm. c) Tr. por. „Obžaloba musí obsahovať obžalobný návrh, v ktorom **musí byť označený skutok**, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a **spôsobu** jeho spáchania,..“.

Podľa existujúcej judikatúry popis skutku (predovšetkým **spôsob jeho spáchania**) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu.

Z formulácie obžalovaného skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Žilina však nebolo zrejmé, aké zavinené konanie mi obžaloba ako mladistvej obžalovanej kladie za vinu a teda obžaloba nemá v sebe obsiahnutú základnú podstatu - **skutok** v trestnoprávnom zmysle.

Skutok bez konania nie je skutkom v trestnom zmysle, pretože principiálne skutok nie je nič iné ako **konanie, pokiaľ je pokryté zavinením** obžalovaného páchatela. Dlhoročná a fixná aplikačná prax ohľadom tejto otázky je ustálená v tom, že skutková veta obžaloby musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie, vrátene **spôsobu spáchania** trestného činu, a to predovšetkým vtedy, keď je tento znakom objektívnej stránky uvedeným v príslušnej dispozícii právnej normy tak, ako je to práve aj pri trestnom čine vraždy, kde jedným z pojmových znakov skutkovej podstaty je práve „úmyselné usmrtenie iného“.

Zásadne platí, že nestačí uviesť tieto znaky iba slovami zákona, teda parafrázovať právne, ale je ich potrebné formulovať skutkovo, a to presnou a konkrétnou špecifikáciou konania, ktoré je jedine možné označiť za naplňajúce znaky objektívnej stránky.

Z uznesenia o vznesení obvinenia a podanej obžaloby je zrejmé, že skutok vo vznesenom obvinení bol vymedzený inak ako v podanej obžalobe a navyše obžaloba neobsahovala konkrétny spôsob spáchania skutku, ktorý na rozdiel od obžaloby v uznesení o vznesení obvinenia uvedený bol, aj keď uznesenie o vznesení obvinenia zase oproti obžalobe zase neobsahovalo v sebe skutočnosť údajného súčasného použitia aj kuchynského noža s farebnou rukoväťou s celkovou dĺžkou cca 250 mm a dĺžkou čepele cca 145 mm (popri kuchynskom noži s čiernou rukoväťou).

Som toho názoru že prokuratúra pri podaní obžaloby **nedodržala totožnosť** skutku s vzneseným obvinením taktiež tým, že z podanej obžaloby celkom **vypustila konanie**, ktoré obžalovanej už v konaní pred súdom oproti pôvodne vznesenému obvineniu nekladie za vinu.

Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR „Obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a **možnosť** na prípravu obhajoby a aby sa mohol **obhajovať** sám alebo prostredníctvom obhajcu.“

Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. „Každý proti komu sa vedie trestné konanie má právo na **obhajobu**.“.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR pod č. **IV.ÚS 98/2014**,: „Jedným z čiastkových procesných práv obvineného na obhajobu je nepochybne aj jeho právo vedieť, z čoho, **z akého skutku** a z akého trestného činu je obvinený resp. obžalovaný. Právo obvineného poznať skutok, z ktorého je obvinený resp. obžalovaný, je nepochybne celkom zásadným pre realizáciu jeho obhajobných práv a pre kvalifikovanú realizáciu obhajoby ako takej. Len pokiaľ obvinený **vie**, z čoho je obvinený – **z akého skutku, akého konania**, s akým následkom sa mal dopustiť, môže sa obvineniu (obžalobe) plnohodnotne brániť a navrhovať dôkazy.“

Pre riadne a účinné vedenie obhajoby je nevyhnutné v každom štádiu trestného procesu poznať všetky zložky nastoleného trestnoprávneho vzťahu, aby obhajoba mohla zaujať vhodné prostriedky obrany vo vzťahu ku všetkým týmto prvkom.

Z toho bolo uvedené vyššie je teda zrejmé, že v konaní pred súdom po podaní obžaloby najmä čo do objektívnej stránky, ale rovnako aj čo do aj subjektívnej stránky, nebol v podanej obžalobe riadne zafinovaný **skutok** v zmysle trestnoprávnom.

Za takýchto okolností bola možnosť na prípravu mojej obhajoby zmarená tým, že mne obžalovanej nebola daná možnosť **poznať skutok kladený jej za vinu** a tým súčasne ani nebola daná príležitosť sa riadne a účinne obhajovať.

Keďže z ustálenej súdnej praxe vyplýva záver, že skutok nie je nič iné ako konanie, pokiaľ je **pokryté zavinením** páchatela, tak v podanej obžalobe absentuje následne aj zavinenie ako také.

Riadne vymedzenie skutku a spôsobu jeho spáchania je významné okrem iného aj preto, že spôsobiť nejaké napr. porezanie na rukách či nejaké škrabance, citované ako následok v skutkovej vete je možné teoreticky spôsobiť aj **z nedbanlivosti, alebo v rámci nutnej obrany, či aj za akýchkoľvek iných trestnoprávne významných ale aj celkom bezvýznamných okolností.**

Aj v tomto smere ide o zásadnú a neodstrániteľnú procesnú vadu, kedy súčasne pri nedodržaní totožnosti skutku s jeho obvinením, došlo k vypusteniu toho, čo robí reálny dejový príbeh trestnoprávnym skutkom, t. j. konkrétnej činnosti - konania

Takto v obžalobe vymedzený, lepšie povedané nevymedzený skutok kladený mi v obžalobe za vinu, potom nedáva žiadnu odpoveď k záveru o **druhu zavinenia**, ktoré sa bez riadneho definovania konania v skutku nedá ani odhadnúť.

V obžalobe KP Žilina celkom **chýba akékoľvek konanie mňa obžalovanej**, teda čo, ako a akým spôsobom mala konať, najmä ak je skutok právne kvalifikovaný ako vražda, čo je trestný čin z objektívnej stránky **komisívny**.

Popis toho, čo obžalovaná „mala spôsobiť poškodenému“ (zranenia v obžalobe uvedené) zaiste nepostačí, pretože vždy možno uznať vinu iba za to, čo niekto robil presne definovaným konaním a o jeho konaní a príčinne vzniknutom následku niet rozumných pochybností.

Vychádzajúc z predpokladu, že náš trestný proces je založený na princípe objektívnej pravdy a kontradiktórnosti, potom nie je možné pripustiť akékoľvek dohady o tom, akého konania som sa ja obžalovaná mala dopustiť, najmä ak primárnym podkladom pre rozhodnutie súdu o obžalobe je zistenie, či sa vôbec skutok uvedený v obžalobe stal, a teda logicky sa ani objektívne v dokazovaní k takémuto prípadnému záveru nedá dospieť, keďže skutok takto vymedzený v obžalobe nie je.

Zároveň však bez riadneho vymedzenia skutku ako konania, nemožno spoľahlivo dospieť ani k príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom, keďže procesné strany, najmä ja obžalovaná a obhajoba, a napokon ani súd úplný skutok nepoznajú, pričom súd nie je oprávnený skutok dopĺňať o celkom chýbajúce konanie. Potom však súd ani logicky nemôže vykonštruovať nejakú príčinnú súvislosť z domnelého a neobžalovaného konania, ktoré nie je ani len hypotézou prípadného príčinného následku, **pretože podľa rozhodnutia zo Zbierky stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. R 7/1988 „Ak v skutku nie je obsiahnuté konanie v zmysle trestného práva, t.j. konanie alebo opomenutie, nie sú namieste ďalšie úvahy o tom, či medzi trestne irelevantným konaním páchatela je príčinná súvislosť a či je preukázané zavinenie.“**

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že z podanej obžaloby nebolo možné ani ustáliť, či ide o trestný čin v zmysle § 8 Tr. zák., keďže súd je povinný najskôr vyhodnotiť protiprávnosť činu uvedeného v skutkovej vete, a až po prípadnom kladnom vyhodnotení protiprávnosti sa môže následne zaoberať, či čin majúci už znaky protiprávnosti, zároveň vykazuje aj všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty trestného činu.

Pokiaľ z popisu skutku v obžalobe nemožno objektívne vyvodiť, či je skutok vôbec protiprávnym činom, lebo pre absenciu uvedenia konania nevieme v akej príčinnej súvislosti bol spôsobený následok (keďže teoreticky môže takýto istý následok nastať napr. v dôsledku okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť -krajnej núdze, nutnej obrany), tak nejde o čin o ktorom možno spoľahlivo ustáliť, že zodpovedá definícii trestného činu § 8 Tr. zák..

Skutok vymedzený v obžalobe, ktorý obsahuje **iba následok** (ktorý vo všeobecnosti zväčša môže nastať aj spôsobom vylučujúcim trestnú zodpovednosť, ako napr. nutná obrana) nemožno ani spoľahlivo právne kvalifikovať pod túto najvšeobecnejšiu definíciu činu ako činu trestného.

Za takýchto okolností, keďže v obžalobe skutok kladený za mi vinu nebol riadne vymedzený, bolo obhajobe fakticky znemožnené efektívne formulovanie a následne kladenie otázok v rámci jednotlivých výsluchov.

Na tomto mieste, v súvislosti na už vyššie poukazovanú porušenie požiadavku totožnosti skutku, je potrebné opätovne upozorniť na **dodatočné doplnenie** „kuchynského noža s farebnou rukoväťou s celkovou dĺžkou cca 250 mm a dĺžkou čepele cca 145 mm,“ do obžaloby, oproti pôvodne vznesenému obvineniu, pretože do doručenia obžaloby mne a obhajcom neexistoval žiadny dôvod sústreďovať obhajobu a nejakú prípadnú obranu vo vzťahu k opísanému ďalšiemu nožu. Takýto ďalší nôž, ktorý v obvinení nikdy nefiguroval a preto nebol predmetom obhajoby, bol do obžaloby zjavne zakomponovaný kumulatívne s nožom s čiernou rúčkou, teda že sa mali obidva **súčasne podieľať na opakovanom vzniku následkov**, bez stotožnenia, ktorým nožom ktorý konkrétny následok vznikol, pričom však **takto skutok nebol nikdy obvinený**.

Vyššie uvedené vady, kedy obžaloba neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti a navyše nebola zachovaná totožnosť skutku, pričom tieto vady nie je možné dodatočne odstrániť, už samy o sebe mali byť dôvodom pre oslobodenie mojej klientky spod obžaloby.

Nadväzujúc na takéto vyššie uvedené vady obžaloby som Napadnutým rozsudkom bola uznaná vinnou na tom skutkovom základe, že

„16.05.2019 v presne neustálenom čase od **15:20 hod** do 15.38 h, v Žiline ul. Za plavárňou 8530/11, vo vchode č. 11 tam sa nachádzajúceho bytového domu, na piatom poschodí v byte č. 40, **v úmysle usmrtiť** nožom, ktorého dĺžka čepele bola najmenej 110 mm až 120 mm a jej šírka vo vzdialenosti 110 mm až 120 mm od hrotu bola najmenej 25 mm až 30 mm, teda pravdepodobne kuchynským nožom zn. Fiskars s rukoväťou čiernej farby, celkovou dĺžkou cca 310 mm a dĺžkou čepele cca 185 mm, ako aj kuchynským nožom s farebnou rukoväťou s celkovou dĺžkou cca 250 mm a dĺžkou čepele cca 145 mm, **fyzicky záutočila na poškodeného Tomáša T [redacted] , nar. [redacted] , naposledy bytom Žilina, ul. [redacted] , tak, že ho opakovane bodala prevažne veľkou intenzitou a prudkosťou do prednej a zadnej plochy jeho tela, čím mu spôsobila najmenej 49 bodných, resp. bodno-rezných poranení a síce 1 reznú ranu na krku, 20 bodných rán na prednej ploche trupu s 22 bodnými kanálmi, 11 plytkých bodných rán na prednej strane trupu, 2 odreniny charakteru škrabancov na prednej ploche trupu, 5 bodných rán na zadnej ploche trupu, 1 bodnú ranu na zadnej ploche ľavého stehna, 4 rezné rany na pravej ruke, 5 rezných rán na ľavej ruke, pričom došlo aj k opakovanému zasiahnutiu**

vnútorných orgánov a to srdca, pľúc, pečene a obličky, v dôsledku čoho sa u poškodeného Tomáša T██████, rozvinul hemoragicko-traumatický šok a poškodený Tomáš T██████, bezprostredne po útoku na jeho osobu zomrel.“

Je teda nepochybné, že do skutkovej vety bolo súdom v Napadnutom rozsudku nad rámec obžaloby vložený môj úmysel usmrtiť Tomáš T██████, konanie kladené mi za vinu a konkrétny spôsob konania, ktorým som tak mala učiniť, hoci úmysel usmrtiť Tomáša T██████, konanie a ani spôsob môjho údajného konania v obžalobe uvedené neboli .

Tento postup súdu, mal nepochybne odstrániť závažné nedostatky obžaloby, ktoré som namietala v priebehu konania pred súdom a aj v záverečnej reči mojich obhajcov a pre ktoré samé o sebe som mala byť oslobodená spod obžaloby.

Takýmto postupom fakticky súd uznal, že podaná obžaloba neobsahovala zákonom požadované náležitosti a snahou súdu bolo uvedeným postupom doplniť skutok uvedený v obžalobe tak, aby išlo o trestný čin.

Takýto postup súdu je však neprípustný.

Podľa aktuálnej právnej úpravy súd nie je orgánom činným v trestnom konaní, má mať nestranné postavenie a preto je vždy viazaný skutkom tak, ako je vymedzený v obžalobe. Súd má len skúmať, či obžalovaný skutok je alebo nie je trestným činom, ale už nie je v jeho právomoci naprávať pochybenia orgánov činných v prípravnom konaní tak, že za tieto orgány bude po podaní obžaloby zabezpečovať dôkazy, resp. nemôže z vlastnej iniciatívy skutok uvedený v obžalobe doplniť tak, aby išlo o trestný čin.

Uvedený princíp vyplýva z kontradiktórneho trestného procesu a je uvedený aj v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 uverejnené pod č. 44 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017.

V tomto smere poukazujem napr. aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR (nález zo dňa 24.04.2006 sp. zn. I. ÚS 670/2005) z ktorého vypláva, že starostlivosť o dokonalosť popisu skutku je doménou aktivity obžaloby a nie aktivity súdu, ktorý sa odstraňovaním takejto vady podieľa na preukazovaní viny obvineného, čo rozhodne nemožno chápať ako nestranné rozhodovanie o vine, či nevine.

Rovnako podľa uznesenia Najvyšší súd SR 2Tost/39/2017 zo dňa 20. februára 2018:

je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (eventuálne poškodeného) na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu (eventuálne zúčastnenej osoby) na druhej strane. Úlohou súdu, ako nestranného rozhodovacieho orgánu, je posúdiť tieto dôkazy a rozhodnúť spor medzi prokurátorom, ktorý zastupuje štát (§ 2 ods. 5 veta prvá Tr. por.) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.), ale aj zásady spravodlivého procesu (§ 2 ods. 10 Tr. por.).

Je nepochybné, že svojim vyššie uvedeným postupom v Napadnutom rozsudku súd porušil princíp nestranného rozhodovania, a postavil sa do pozície pomocníka obžaloby.

2. Porušenie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 o procesných zárukách pre deti, ktoré súd podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ o práve na informácie v trestnom konaní

a) Porušenie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 o procesných zárukách pre detí, ktoré súd podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní

Ja obžalovaná som nebola poučená o mojich právach podľa čl. 4 bod 1 a rovnako neboli moji rodičia poučení podľa čl. 5 Smernice

Nebolo vykonané individuálne posúdenie v súlade s čl. 7

Doteraz trvajúcou mojou väzbou bol porušený čl. 10 Smernice

Nevykonaním dôkazov navrhnutých obhajobou bol porušený čl. 13 Smernice

b) Porušenie Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ o práve na informácie v trestnom konaní

Postupom súdu, kedy do výroku rozhodnutia doplnil konanie, ktoré predtým nebolo predmetom obžaloby súd porušil uvedenú smernicu v čl. 6 bod 1 ,4 Smernice

Postupom prokurátora, kedy do podanej obžaloby doplnil vložený nôž s pestrou rukoväťou, ktoré dovtedy nebol predmetom vzneseného obvinenia došlo k porušeniu čl. 6 ods. 2, 4 uvedenej smernice

Postupom súdu, kedy boli odmietnutý prístup k dôkazom (stopa 38 telefón užívaný poškodeným, 39 fitnes náramok užívaný poškodeným , 82 nohavice poškodeného) došlo k porušeniu čl. 7 bod 2,3 Smernice .

3. Porušenie rovnosti strán a porušenie práva na spravodlivý proces

Podľa § 2 ods. 14 Tr. por. „*Strany sú v konaní pred súdom rovné.*“

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR „*Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a **nestrannom súde** a v prípadoch ustanovených zákonom aj na inom orgáne Slovenskej republiky .*“

Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR „*Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.*“

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. **I. ÚS 26/94** z 10. mája 1994 prijal záver, že: „*Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich **diskriminovať** pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i **zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu.***“

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.6.2020, prijal do súdneho spisu „*Opatrenie prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline*“ teraz na čl. 2348 a vyhlásil **svoje opatrenie** podľa § 151 ods. 1 Tr. por., že môže byť na hlavnom pojednávaní prítomný odborný konzultant obžaloby MUDr. František Štuller, PhD.

Rovnako Okresný súd Žilina opäť svojimi opatreniami zo dňa 28.8.2020 a zo dňa 25.9.2020 umožnil strane obžaloby, v tak zásadnej časti konania, ako je dokazovanie výsluchom znalcov z odboru: zdravotníctvo odvetvia: súdne lekárstvo, aby strane obžaloby na hlavnom pojednávaní asistoval odborný konzultant obžaloby MUDr. František Štuller, PhD., čo zo strany súdu bolo odôvodnené znením § 151 ods. 1 Tr. por. s dodatkom, že prokurátor je orgánom činným v trestnom konaní.

S takýmto odôvodnením bolo rozhodnuté nielen o námietke obhajoby voči takémuto spôsobu vedenia dokazovania podľa § 273 ods. 2 Tr. por., ale obdobne bolo rozhodnuté a oboznámené prípisom OS Žilina zo dňa 18.09.2020 adresovaným obhajobe, že žiadosti o umožnenie asistencie odborného konzultanta na hlavnom pojednávaní strane obhajoby nevyhovuje. K tomuto bolo aj na hlavnom pojednávaní dňa 25.9.2020 súdom ešte sloвне zdôraznené, že obhajoba nie je orgánom činným v trestnom konaní, a preto jej súd neumožňuje pripustiť asistenciu ním obstaraného odborného konzultanta.

Ja obžalovaná mám za to, že týmto postupom OS Žilina došlo k porušeniu rovnosti strán a jedná sa o porušenie kontradiktórnosti trestného konania pred súdom.

V prvom rade považujem za potrebné upozorniť na skutočnosť, že prokurátor má v konaní pred súdom podľa § 10 ods. 11 Tr. por. postavenie **jednej zo strán konania (rovnako ako obžalovaná, poškodený a zúčastnená osoba)** a v tomto štádiu konania po podaní obžaloby už nemá oprávnenie vydávať vlastné opatrenia a to v súlade s už citovaným ustanovením § 2 ods. 14 Tr. por.

Som teda toho názoru, že opatrenie Krajskej prokuratúry Žilina na č. I. 2348 (**d'alej iba Opatrenie KP**), ktoré bolo vydané po podaní obžaloby na súd, je v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku a je zjavným porušením rovnosti strán a preto **nemalo byť Okresným súdom akceptované a v žiadnom prípade na základe takéhoto Opatrenia KP nemal Okresný súd vlastným opatrením prítomnosť konzultanta obžaloby na základe nezákonného Opatrenia KP na HP pripustiť.**

Je potrebné zdôrazniť, že zatiaľ čo do podania obžaloby má prokurátor postavenie riadiaceho orgánu činného v trestnom konaní (kedy v konečnom dôsledku rozhoduje mimo iného o tom, či si v ktorom prípade bude do konania pribratý „len“ konzultant, alebo bude pribratý do prípravného konania rovno znalec), takéto svoje postavenie stráca pred súdom, kedy mu zaniká „panstvo“ nad priebehom trestného konania.

Som preto toho názoru, že z uvedeného dôvodu po podaní obžaloby už prokurátor nemá oprávnenie ani zapožičiavať časti spisu tretím osobám a to o to viac, ak je verejnosť z konania vylúčená a súd opätovne na každom hlavnom pojednávaní prítomné osoby poučuje o zákaze sprístupňovať informácie o prejednávanych okolnostiach

Z obsahu Opatrenia KP je zrejmé, že prokurátor umožnil konzultantovi, ktorého si sám sebe ustanovil opatrením po podaní obžaloby, oboznámiť sa s obsahom vyšetrovacieho spisu, obžaloby a zápisnicami z HP z 09.01.2020 a 20.02.2020.

Som toho názoru, že takýto postup KP Žilina je v rozpore s trestným poriadkom a **Okresný súd nemal takýto postup vlastným opatrením pripustiť.**

Z takéhoto podľa môjho názoru nezákonného Opatrenia KP nemohli vzniknúť priamo žiadne práva ani povinnosti tretím osobám a už vôbec nie súdu.

Okresný súd v napadnutom opatrení veľmi extenzívne vyložil § 151 ods. 1 Tr. por., kedy prokurátorovi ako strane konania toto **umožnil.**

Vedenie hlavného pojednávania aj s **odborným konzultantom obžaloby pribratým do konania na základe Opatrenia KP po podaní obžaloby**, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, z ktorého je verejnosť vylúčená, ktorý počas tohto pojednávania sedel vedľa prokurátora a minimálne neverbálne reagoval na výpoveď a výsluch znalca, je podstatnou vadou konania a rovnako v sebe nesie prvok porušenia rovnosti strán v konaní.

Z uvedeného postupu súdu je zrejmé, že konajúci súd aj po podaní obžaloby vníma prokurátora nie ako stranu konania, s ktorou mám pri dodržaní rovnosti strán rovnako dostupnými právnymi prostriedkami súperiť a obhajovať svoju nevinu, ale stále nahliada na prokurátora, ako by bol stále orgán činný v trestnom konaní aj v konaní pred súdom a hoci ním už nie je, poskytuje prokurátorovi taký procesný a dôkazný komfort, ako mal v štádiách predsúdneho konania, pričom mne obžalovanej takúto možnosť súd priamo odoprel..

Ja obžalovaná považujem za porušenie rovnosti strán, aby mal prokurátor možnosť sa radiť priamo na pojednávaní s odborníkom, aké má klásť otázky či už vylúchanej osobe či znalcovi, ale na druhej strane mne obžalovanej s minimom životných, nieto ešte odborných skúseností takúto možnosť pre zachovanie rovnosti zbraní odoprel.

To isté sa vzťahuje aj k mojej obhajobe, ktorá si musí vystačiť so svojimi bežnými laickými skúsenosťami.

V podstate Okresný súd Žilina zásadu bezprostrednosti trestného konania takto uplatnil iba na strane prokurátora, ktorého tým jednostranne zvýhodnil zatiaľ čo mne a mojej obhajobe bezprostrednosť v tak dôležitej časti konania ako je dokazovanie výsluchmi znalcov obmedzil na minimum.

Takúto nerovnosť strán v konaní nemôže následne nahradiť ani ustanovenie si dodatočne znalca, pretože takéto dodatočné ustanovenie znalca vzhľadom na už vykonané výsluchy nič nerieši.

Po zvolenom postupe Okresným súdom nastala situácia, kedy ja a moja obhajoba musí disponovať polyhistorickými vedomosťami, kedy advokáti majú mať odborné znalosti z celej plejády vedeckých a spoločenských odvetví, lebo odborných pomocníkov po ruke nemôžu mať na rozdiel od prokurátora, čo je nepochybne porušením rovnosti strán v konaní.

Som toho názoru, že pripustenie odborného konzultanta obžaloby Okresným súdom nebolo na mieste ani vecne.

Pokiaľ zoberieme do úvahy hierarchiu a dôkaznú váhu jednotlivých **dôkazných prostriedkov** s odborným prvkom, tak úloha odborného konzultanta sa stáva bezvýznamnou, ak je už do konania pribratý znalec a to o to viac, ak je za konzultanta obžaloby vzatý znalec z rovnakého odboru a odvetvia, ako je orgánmi činnými v trestnom konaní skôr pribratý a vylúchaný znalec.

Vylúchaný znalec, ako aj prítomný na hlavnom pojednávaní tzv. odborný konzultant boli z rovnakého odboru „Zdravníctvo“, odvetvie „Súdne lekárstvo“.

Navyše sa konzultant obžaloby akoby **stal stranou sporu**, pretože jednal počas HP vedľa prokurátora, v priebehu úkonu mu radil, ukazoval v posudku, reagoval rôznymi neverbálnymi prejavmi na výsluch znalca a jednal aj z obsahu Opatrenia KP je zrejmé, že v podstate on určil prokurátorovi (strana 2 druhý odsek Opatrenia KP) okruh otázok, ktoré prokurátor vylúchanému znalcovi iba tlmočil.

Som toho názoru, že prokurátor a Okresný súd, ktorý takýto postup, takto nepriamo povýšil niekoho, kto nesmie byť v konaní pred súdom ani len účastný nejakého úkonu, na fakticky stranu sporu, ktorá úkon svojou účasťou priamo ovplyvňovala.

Ďalej podstatou zásady **kontradiktórnosti je rovnosť** proti sebe stojacich procesných strán a ich súperenie, kde sa môžu aktívne podieľať na vyhľadávaní, zabezpečovaní, predkladaní a vykonávaní dôkazov, pričom dôkazné bremeno dopadá na obžalobu -prokurátora v zmysle zásady „kto tvrdí, nech

aj dokáže“. Zásada **rovnosti zbraní** (equality of arms), že každá strana v procese musí mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a **žiadna z nich nesmie mať podstatnú výhodu** oproti protistrane, sa v procese dokazovania premietne v procesnej rovnosti strany obžaloby a strany obhajoby.

Procesná **výhoda obžaloby po takomto postupe Okresného súdu bola evidentná**, a táto nebola vyvážená recipročným právom obhajoby.

Uvedená vada navodzuje podobnú situáciu, ktorú v kauze „**Bönisch proti Rakúsko**“ judikoval ESĽP, kedy považoval výhody znalca ustanoveného do konania štátom, ktorý mal na rozdiel od znalca obhajoby právo byť prítomný na úkonoch a klásť otázky za taký prvok nerovnosti, ktorý **degradoval proces na nespravodlivý a porušujúci princíp rovnosti zbraní**. Záver z uvedeného rozhodnutia ESĽP pôsobí analogicky, rozdiel je len v tom, že obhajoba vôbec podľa § 151 ods. 1 Tr. por. pri výsluchu znalca nemohla mať svojho odborného konzultanta (čo však neznamená že ho mohol mať v danom štádiu prokurátor) .

Je nepochybné, že napadnutým opatrením došlo aj k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa *právo podľa čl. 6 ods.1, 3, písm. d)* Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rovnako bolo napadnutým opatrením porušené moje právo podľa čl. 3 ods. 1, 40 ods. 1, 2 písm. b) bod III Dohovoru o právach dieťaťa prijatého dňa 20.11.1989 Valným zhromaždením OSN.

Rovnako ako porušujúce rovnosť strán je potrebné hodnotiť zasielanie zápisníc o skôr vykonaných dôkazoch súdom znalcom obžaloby MUDr. Ivanovi a MUDr. Krajčovičovi pred hlavným pojednávaním, na ktorom mali byť vypočutí.

Je nepochybné, že znalec síce má právo poznať spis, ale na základe jeho vlastnej aktivity a preto nebol dôvod, aby súd súdom určeným znalcom podľa vlastnej úvahy zasielal ním určené a vybrané zápisnice z hlavných pojednávaní.

Nie je jasné, prečo pri súdom zvolenom postupe potom súd pre zachovanie objektivity napríklad znalcom nezaslal aj zápisnicu z druhého hlavného pojednávania konaného dňa 24.1.2020, na ktorom svedkyňa vo výpovedi uviedla, že počula z miesta činu prítomnosť muža s hlbokým hlasom, t.j. hlas tretej osoby a teda aby znalci zvažili pri svojom posudku či výpovedi aj takúto možnosť.

Je na samotnom znalcovi, aby sa on oboznámil podľa vlastnej úvahy so spisom a nie s iba vybranou časťou, ktorú uzná súd za vhodnú znalcovi ponúknuť a ktorú nie.

Navyše pokiaľ súd obdobný postup nezvolil aj v prípade znalcov obstaraných obhajobou, je to len ďalším dôkazom nerovnakého prístupu súdu k stranám konania.

4. Pripustenie a vykonanie dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom

a) Nahrávka č. I. 1482

Pokiaľ sa jedná o záznam uvedeného telefonického rozhovoru, tento dôkaz nemal byť súdom pripustený a vykonaný, pretože sa nejedná o zákonne získaný dôkaz.

V trestnom konaní je možné akýkoľvek odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky robiť len v súlade s § 115 Tr. por, k čomu nepochybne v tomto prípade nedošlo.

Za takýchto okolností potom takýto dôkaz nemohol byť ani vykonaný na HP dňa 9.10.2020 a súd na takýto dôkaz ani súd v Napadnutom rozsudku nemohol prihliadať.

b) Znalecký posudok č. 44/2019, Doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD

Na tento dôkaz nie je možné vôbec prihliadať, pretože je dôkazom nezákonným z dôvodu, že tento znalecký posudok nebol získaný z dôkazných prostriedkov podľa trestného poriadku, pričom osobitne poukazujem na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 1 Tr. por..

Podklady použité znalcom pre vyhotovenie znaleckého posudku neboli zabezpečené v súlade s § 155 Tr. por. v spojení § 58 Tr. por. a keďže vyhotovený posudok, vychádza z takto nezákonne získaných dôkazov, nie je možné na tento posudok prihliadať.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. por. ak nerobí **prehliadku tela** lekár, tak ju smie vykonať jedine osoba rovnakého pohlavia.

Z vecného hľadiska, ak sa má vykonať prehliadka tela, tak je jedno aká časť tela sa prehliada, či ide o viditeľné alebo intímne partie tela.

Ak zákonná úprava hovorí, že telo má byť prehliadnuté **osobou rovnakého pohlavia**, tak to je zásadný princíp, kde okrem prehliadky vykonanej lekárom, žiadne iné alternatívy alebo nejaké účelové selektovanie o aké časti tela išlo, zákon nepripúšťa.

Na č. I. 1369 spisu sa nachádza zápisnica o úkone prehliadky tela mňa obžalovanej podľa § 155 Tr. por., ktorá bola vykonaná výlučne mužmi a **táto sa konala v čase od 16.55 hod do 17.08 hod.**

Že sa jednalo o ohliadku tela nesporne vypláva z nasledovných skutočností:

- a) Označenie listiny Zápisnica o prehliadke tela
- b) text, podľa ktorého prehliadkou tela treba zistiť, či na mojom tele sú stopy alebo následky trestného činu
- c) Poučenie podľa § 155 ods. 1 Trestného poriadku nachádzajúce sa na prvej strane tejto listiny

Túto zápisnicu som ja obžalovaná nepodpísala, dôvod nepodpísania je uvedený vpravo dolu. Uvedená listina neobsahuje ani podpisy vyšetrovateľa a kriminalistického technika .

Navyše je potrebné upozorniť, že uvedený úkon bol vykonaný ešte pred začatím trestného stíhania vo veci (ktoré začalo podľa uznesenia na č. I. 1 vykonaním OMČ a ktorá začala podľa č. I. 1072 a násl o 17.15 hod) a aj v rozpore s § 155 ods. 4 Tr. por., nakoľko mu nepredchádzal ani písomný a odôvodnený príkaz policajta s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

V tejto súvislosti je potrebné upozorniť aj na skutočnosť, že ak mi boli napr. braté stery z predkolenia, ako je uvedené v zápisnici na č.l. 1369, tak s ohľadom na tvar či strih nohavíc by bolo zjavne potrebné moje nohavice vyzliecť, čo je nepochybné zásah do mojej osobnostnej sféry .

Z takejto nezákonnej prehliadky tela následne vznikli aj fotografie rúk mňa obžalovanej teraz na č.l. 1377 až 1384 vyhotovené v rozpore s ustanovením § 155 Tr. por. a v rozpore s § 58 Tr. por., pričom táto fotodokumentácia bola následne prevzatá znalcom do jeho znaleckého posudku a teda tento **na znalecké skúmanie použil dôkazy, ktorých pôvod spočíval v procesnom úkone vykonanom v rozpore so zákonom.**

Skutočnosť, že zápisnica na č. I. 1369 nebola podpísaná mnou obžalovanou a ani vyšetrovateľom a kriminalistickým technikom už len dokresľuje celkovú **nezákonnosť** uvedeného procesného úkonu, z ktorého sa čerpali podklady pre ďalšie dokazovanie.

Tento úkon bol taktiež realizovaný aj v rozpore s § 155 ods. 4 Tr. por., nakoľko mu nepredchádzal ani písomný, ani odôvodnený príkaz policajta s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

Ustanovenie § 155 ods. 1 Tr. por. druhá veta Tr. por. je konkretizáciou a premietnutím ústavného princípu zakotveného v článku 19 ods. 1 ústavy SR o dôstojnosti ľudskej bytosti, konkrétne vo sfére jej osobnej intimity. Vykonávať prehliadku tela osobami opačného pohlavia právny poriadok výslovne zakazuje. Jej vykonanie možno považovať za nezákonné donútenie, najmä ak prihliadneme na tú skutočnosť, že bol vykonaný tesne po útoku v stave stresového vypätia, v ktorom sa obžalovaná, avšak vtedy nie obvinená, v tom čase nachádzala.

Podľa § 145 ods. 1 Tr. por

Na návrh znalca možno tiež vykonať dôkazy, ktoré potrebuje na účely podania posudku. Pri takom dokazovaní má právo byť prítomný a vypočúvaným osobám môže klásť otázky.

Skutočnosť, že si znalec bol vedomý právnej úpravy zákonného postupu znalca v prípade potreby obstarania ďalších dôkazov pre vyhotovenie znaleckého posudku je zrejmé

- z ustanovenia § 2 zákona 1/1993 Z. z. podľa ktorého O všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

- aj z tej skutočnosti, že uvedený znalec je autorom vysokoškolských skrípt: Vybrané medicínsko-právne kapitoly v súdnom lekárstve, UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE, JESSENOVA LEKÁRSKA FAKULTA V MARTINE r. v. 2012 v ktorých ako autor na str. 47 uvádza:

Ak na vykonanie znaleckého úkonu znalci nepostačujú dôkazy a informácie zhromaždené v spise, má právo navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov.

Z výsluchu znalca MUDr. Krajčoviča nepochybne vyplynulo, že znalec pri vyhotovení jeho znaleckého posudku v zmysle zákonnej úpravy nepostupoval a vychádzal z **prehliadky tela, ktorá nebola vykonaná v rámci trestného konania orgánom činným v trestnom konaní** (policajt).

Uvedený znalec v rozpore s Trestným poriadkom si sám doplnil „kvázi dôkazy“ (vlastná prehliadka tela, vlastné fotografie, pohovor), bez akéhokoľvek poučenia mňa obžalovanej mladistvej vtedy v postavení obvinenej o mojich právach, bez akéhokoľvek zápisničného zdokumentovania takéhoto úkonu a najmä bez prítomnosti obhajcu pri tomto úkone a takéto nezákonné podklady následne použil na zhotovenie znaleckého posudku.

Hoci bol uvedený znalec lekár, tak vo vzťahu ku mne, bez toho, že by sa vykonával akýkoľvek úkon trestného konania (ktorý vykonávajú orgány činné v trestnom konaní, ktorým ale znalec nie je), tak toto ho vylučovalo nielen robiť z nich znalecký posudok, ale celkovo mať akýkoľvek prístup k mojej osobe ako takej.

Pokiaľ procesne neprípustným a v podstate **ľstivým spôsobom**, využíjúc môj nízky vek obžalovanej mladistvej a z toho vyplývajúcu absenciu potrebných skúseností a vedomostí spojených s postavením mojej osoby ako obvinenej, nebol odo mňa znalec sám dosiahol informácie vedúce k získaniu dôkazného materiálu, tak by som mu nemusela pre neho potrebné časti tela vôbec ukazovať.

Až neskôr som sa dozvedela, že k tomu ma mohol donútiť jedine policajt, a aj to len po príslušnom poučení a minimálne za upovedomenia obhajcu, ktorý o tomto tiež nevedel, lebo sa žiadny procesný **úkon prehliadky tela v súvislosti s vyhotovením uvedeného znaleckého posudku nekonal.**

Vlastne svojim spôsobom, najmä v spojení so závermi uvedeného znalca, som bola takto vmanévrovaná do pozície, že som nevedome prispela **k vlastnému sebaobviňovaniu**, čo je zakázané.

Je teda zrejmé, že právo obvinenej z prípravného konania mať pri procesných úkonoch obhajcu bolo mne obžalovanej vtedy v postavení obvinenej odopreté.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.09.2020 sa znalec vyjadril, že on nie je povinný suplovať prácu policajtov, ale evidentne tak učinil, pretože sám vyhotovil dôkazy, ktoré potom pri vyhotovení jeho znaleckého posudku použil.

Takýto postup znalcov je veľmi častá a zásadná **chyba v ich postupe** (viď napr. **R 37/1984** alebo **R 45/1967**), čo následne má za následok nezákonne vykonaný dôkaz už v prípravnom konaní.

Ak k takémuto nezákonnému postupu pripočítame **aj sugestívne formulovanú otázku** č. 5 v uznesení na č.l. 647 (za takúto ju považoval aj znalec, čo je zrejmé z jeho výsluchu), ktorou vtedy orgán činný v trestnom konaní podsúval znalcovi mechanizmus zranenia ako demonštratívnu samovraždu a pod., tak z tohto znaleckého dokazovania plynie jediný použiteľný záver, že je **nezákonné**.

Je nepochybné že vykonávať dôkazy možno iba z podkladov, ktoré sú v spise získané zákonným spôsobom a zaiste nie z tých, ktoré boli vykonané v rozpore so zákonom.

Okresný súd Žilina teda i pri vykonávaní tohto dôkazu z nerešpektoval ústavné právo na ľudskú dôstojnosť mojej osoby, keď vykonaním výsluchu znalca po zamietnutí námietky obhajoby pokračoval vo vykonávaní a podávaní dôkazu znaleckým posudkom a výsluchom jeho zhotoviteľa, ktorého podklady tkveli v porušení ústavného práva na nedotknuteľnosť mojej osoby a mojej dôstojnosti.

c) Nezákonnosť trasologického znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1776, č. I. 543 – 566 vrátane jeho doplnenia č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1989, č. I. 581 – 614

Vykonávanie dokazovania znaleckým posudkom nie je možné, pretože tento znalecký posudok nebol získaný z dôkazných prostriedkov podľa trestného poriadku, pričom osobitne poukazujem na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 1 Tr. por.

Keďže vyhotovený posudok vychádza z nezákonne získaných dôkazov nebolo možné tento posudok vykonávať ako dôkaz na HP.

Uvedená námietka sa vzťahuje najmä na nasledovne skúmané predmety: T2, T3, T4, T5, T6, T7, T8 a T9 tak ako sú uvedené v doplnení č. 1 znaleckého posudku.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. por. ak nerobí **prehliadku tela** lekár, tak ju smie vykonať jedine osoba rovnakého pohlavia.

Uvedené platí, bez ohľadu na to či sa prehliada ruka, tvár, chodilo alebo akékoľvek intímne časti tela.

Na č. I. 1410 sa nachádza zápisnica o úkone prehliadky tela, ktorá bola vykonaná výlučne mužmi (čo je zrejmé z podpisov na druhej strane uvedenej zápisnice).

Že sa jednalo o ohliadku tela nesporne vypláva z nasledovných skutočností:

a) Označenie listiny Zápisnica o prehliadke tela

b) Poučenie podľa § 155 ods. 1 Trestného poriadku nachádzajúce sa v prvom odseku v časti pod textom P o u č e n i e

c) Na č. l. 1409 sa nachádza výzvy na podrobenie sa prehliadke tela, čo je zrejmé tak z označenia tejto listiny ako textu výzvy (Vyzývam Vás na podrobenie sa prehliadke tela..., kde v časti pod textom POUČENIE v prvom odseku je opätovne poučenie podľa § 155 ods. 1 Trestného poriadku

Rovnako fotografie na CD na č. l. 1319, ktoré sú obsahom predmetu T9, neboli získané žiadnym úkonom trestného konania.

Tvrdenie súdu v Napadnutom rozsudku, že uvedené fotografie mali byť zhotovené kriminalistickým technikom nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, čo je zrejmé zo záznamu na č. l. 1319, z ktorého je zrejmé, že fotografie nevyhotovil žiadny kriminalistický technik, ale Ing. Jaroslav Polka do svojho mobilného telefónu.

Obsah uvedeného záznamu potom vyvracia aj výpoveď svedka Mgr. Radoslava Müllera, ktorý rovnako ako súd tvrdil, že fotografie mali byť vyhotovené kriminalistickým technikom, čo je v zrejmom rozpore so záznamom na č. l. 1319.

Keďže všetky vyššie uvedené predmety nepochybne boli základom pre vyhotovenie znaleckého posudku, nebolo možné znalecký posudok pre nezákonnosť podkladov na HP vykonať.

d) Nezákonnosť genetického znaleckého posudku ČES:PPZ- KEU-SL-EXP-2019/1776 a ČES:PPZ- KEU-SL-EXP-2019/1574

Uvedené posudky ako dôkaz sú v konaní nepoužiteľné, pretože vychádzali z podkladov, ktoré do spisu neboli zabezpečené zákonným spôsobom, ta ako som namietala už konaní pred súdom a ako aj uvádzam v inej časti tohto podania

Podľa § 155 ods. 1 Tr. por. ak nerobí **prehliadku tela** lekár, tak ju smie vykonať jedine osoba rovnakého pohlavia.

Uvedené platí , bez ohľadu na to či sa prehliada ruka, tvár, chodilo alebo akékoľvek intímne časti tela.

Na č. l. 1369 sa nachádza zápisnica o úkone prehliadky tela, ktorá bola vykonaná výlučne mužmi (čo je zrejmé z podpisov na druhej strane uvedenej zápisnice **a ktorá sa konala v čase od 16.55 hod do 17.08 hod.)**

Že sa jednalo v danom prípade o ohliadku tela nesporne vypláva z nasledovných skutočností:

a) Označenie listiny Zápisnica o prehliadke tela

b) Text, podľa ktorého prehliadkou tela treba zistiť , či na mojom tele sú stopy alebo následky trestného činu

c) Poučenie podľa § 155 ods. 1 Trestného poriadku nachádzajúce sa na prvej strane tejto listiny

Na č. l. 1369 spisu sa nachádza zápisnica o úkone prehliadky tela obžalovanej podľa § 155 Tr. por., ktorá **bola vykonaná výlučne mužmi.**

Túto zápisnicu som ja obžalovaná **nepodpísala**, dôvod nepodpísania je uvedený vpravo dolu .
Uvedená listiny neobsahuje ani podpisy vyšetrovateľa a kriminalistického technika. Skutočnosť, že zápisnica na č. I. 1369 nebola podpísaná mnou obžalovanou a ani vyšetrovateľom a kriminalistickým technikom už len dokresľuje celkovú nezákonnosť uvedeného procesného úkonu, z ktorého sa čerpali podklady pre ďalšie dokazovanie

V tejto súvislosti je potrebné upozorniť aj na skutočnosť, že ak mi boli napr. braté stery z predkolenia, ako je uvedené v zápisnici na č.l. 1369, tak s ohľadom na tvar či strih nohavíc by bolo zjavne potrebné moje nohavice vyzliecť, čo je nepochybné zásah do mojej osobnostnej sféry .

Ustanovenie § 155 ods. 1, druhá veta Tr. por. je konkretizáciou a premietnutím ústavného princípu zakotveného v čl. 19 ods. 1 Ústavy SR **o dôstojnosti ľudskej bytosti**, konkrétne vo sfére jej osobnej intimity.

Vykonávať prehliadku osobami opačného pohlavia právny poriadok **zakazuje** a jej vykonanie možno považovať za **nezákonné donútenie**, najmä ak prihliadneme aj na čas jej vykonania tesne po útoku , v stave stresového vypätia a akútnej stresovej reakcie v dôsledku psychotraumy v ktorom som klientka nepochybné v tom čase nachádzala (čo je zrejmé už z doteraz vykonaného dokazovania na HP).

Okrem vyššie uvedeného je aj v tomto prípade potrebné upozorniť aj na skutočnosť, že tento úkon bol vykonaný ešte pred začatím trestného stíhania vo veci (ktoré začalo podľa uznesenia na č. I. 1 vykonaním OMČ a ktorá začala podľa č. I. 1072 a násl o o 17.15 hod) a aj v rozpore s § 155 ods. 4 Tr. por., nakoľko mu nepredchádzal ani písomný a odôvodnený príkaz policajta s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

Evidentne sa jedná o dôkaz získaný v rozpore s § 119 ods. 2 Tr. por., na ktorý súd nemôže prihliadať a ktorý nemôže byť použitý ako podklad pre vyhotovenie posudku a použitie takéhoto nezákonne získaného podkladu v posudku robí posudok nepoužiteľným .

5. Nepripustenie a nevykonanie navrhnutých dôkazov ani predloženého znaleckého posudku

Ja obžalovaná som v tomto konaní navrhla množstvo dôkazov, ktorým mali byť preukazované skutočnosti svedčiace v môj prospech. Vykonanie v postate všetkých mnou navrhnutých dôkazov (až na výnimky) odmietol.

Mám zato, že súd v danom prípade porušil ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorého :

Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Som toho názoru, že jediný skutočný dôvod odmietnutia mnou navrhnutých dôkazov bol ten, že ich vykonaním by došlo k ďalšiemu výraznému oslabeniu dôkaznej situácie predloženej obžalobou a teda ich vykonaním by došlo len k zvýrazneniu dôvodných pochybností o priebehu skutku, tak ako bol obžalovaný a tak ako bol nakoniec po výraznej modifikácii súdom v Napadnutom rozsudku uvedený, ktoré vyplynuli už z dovtedy vykonaných dôkazov.

Nie len z výpovede svedka Panáka, ale aj z ďalšieho postupu v tomto konaní na ktoré som v jednotlivých častiach tohto podania poukázala je nepochybné možné nadobudnúť presvedčenie, že

záver o tom, že skutku sa mala dopustiť ja, bol urobený hneď na začiatku trestného konania a k tomuto prijatému záveru sa vykonávali dôkazy, ktoré takýto záver mali preukázať. Naopak, dôkazy, ktoré takéto závery mohli spochybniť vykonávané neboli, prípadne boli odmietnuté.

6. Pripustenie do konania „druhého“ splnomocnenca poškodených a umožnenie kladenia otázok a vyjadrovanie sa druhému splnomocnencovi k otázkam, ktoré mu neprináležia

Z obsahu spisu je zrejmé, že ako splnomocnenec poškodeného (Andrey Lachovej) v konaní má vystupovať výlučne p. Monika Lachová, tak ako je uvedené v splnomocnení, ktoré je žurnalizované v spise na č. l. 167. Uvedené nesporne vyplýva z obsahu uvedeného splnomocnenia (splnomocnenie udelené podľa § 53 TP na zastupovanie poškodeného v trestnom konaní).

Na č. l. 166 je žurnalizované splnomocnenie udelené pani Andreou Lachovou Advokátskej kancelárii JUDr. Halagan, s.r.o z obsahu ktorej nevyplýva taký rozsah udeleného plnomocenstva, ako to bolo v prípade splnomocnenia na č. l. 167.

Zo splnomocnenia uvedeného na č. l. 166 je zrejmé, že postavenie splnomocnenca má výlučne pani Monika Lachová.

Pokiaľ OČTK v prípravnom konaní a následne súd v konaní pripustil účasť 2 splnomocnencov toho istého poškodeného, došlo z ich strany k pochybeniu jednak z dôvodov vymedzenia rozsahu a obsahu udeleného splnomocnenia v zmysle vyššie uvedeného a jednak z dôvodu, že úprava v § 53 Tr. por. neumožňuje, aby v konaní vystupovali dvaja splnomocnenci poškodeného, pretože v § 53 ods. 1 je výslovne uvedené, že poškodený sa môže dať zastúpiť splnomocnencom, nie splnomocnencami.

Skutočnosť, že zákonodarca neumožňuje zastupovanie poškodeného v konaní viacerými (a teda je nepodstatné či dvomi, piatimi alebo desiatimi splnomocnencami), vyplýva aj z ustanovenia 44 ods. 7 Tr. por., z ktorého je nepochybne zrejmé, že zatiaľ, čo v prípade obhajcov trestný poriadok počíta s možnosťou viacerých obhajcov a výslovne upravuje práva viacerých obhajcov, takáto úprava absentuje v prípade splnomocnenca poškodeného podľa § 53 Tr. por..

Trestný poriadok je však normou verejného práva, kedy je možné konať len takým spôsobom, ktorý zákon umožňuje.

Pokiaľ teda súd v konaní konal so spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o ako so splnomocnencom poškodeného, konal v rozpore s TP a na všetkých pojednávaniach bola teda prítomná osoba, ktorá na nich prítomná byť nemohla z dôvodu, že verejnosť bola z celého konania vylúčená.

Podľa § 272 ods. 1 TP

Po skončení výsluchu prokurátorom, obžalovaným, jeho obhajcom alebo predsedom senátu môže zákonný zástupca obžalovaného, **v rozsahu uplatnených práv poškodený** alebo jeho splnomocnenec, zúčastnená osoba alebo jej splnomocnenec so súhlasom predsedu senátu klásť vypočúvaným otázky, keď už členovia senátu otázky nemajú.

Na hlavných konaniach súd pripustil kladenie otázok JUDr. Ing. Halaganom, pričom takýto postup je podľa môjho názoru v rozpore s trestným poriadkom.

Som toho názoru, že súd nemal kladenie takýchto otázok pripustiť k z dôvodu:

a) Spoločnosť Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o nemala postavenie splnomocnenca poškodeného

b) obsah otázok kladených JUDr. Ing. Halaganom bol v rozpore s ustanovením § 272 ods. 1 TP.

To isté následne platí aj o HP pojednávani konanom dňa 20.11.2020, kedy JUDr. Ing. Halagan ako konateľ spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o predniesol záverečnú reč, hoci nemal postavenie splnomocnenca poškodeného a teda záverečnú reč predniesla k tomu nie oprávnená osoba a to navyše s obsahom nad rozsah uplatnených práv v zmysle § 272 ods. 1 TP.

7. Nekonanie so zúčastnenou osobou

Podľa §45 ods. 1 TP Zúčastnená osoba je osoba, **ktorej môže byť**, podľa návrhu má byť alebo bola zhabaná vec.

Podľa §45 ods. 2 Tr. por. Zúčastnená osoba má právo

a) po podaní návrhu na uloženie ochranného opatrenia vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, o ktoré sa návrh opiera,

b) byť prítomná na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí, robiť na nich návrhy, predkladať dôkazy a nazerať do spisov,

c) podávať v prípadoch ustanovených týmto zákonom opravné prostriedky.

Tak v prípravnom konaní ako ani v konaní pred súdom nebolo celý čas konané so zúčastnenou osobou a teda konanie neprebiehalo v súlade s trestným poriadkom.

Minimálne čo sa týka nožov značky Fiskars a kuchynského noža s farebnou rukoväťou, ktoré sú uvedené tak v obžalobe ako aj vo výroku Napadnutého rozsudku, ktorých pravdepodobné použitie je mi o.i. Napadnutým rozsudkom kladené za vinu, bolo preukázané, že tieto nepatria mne obžalovanej a teda bolo potrebné konať s ich vlastníkom ako zúčastnenou osobou.

8. Absencia upozornenia na prísnejšiu právnu kvalifikáciu

Podľa § 241 ods. 2 TP

Ak samosudca dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora.

Podľa § 244 ods. 2 TP

Ak súd dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora, a vyzve obvineného a prokurátora, aby písomne oznámili súdu a sebe navzájom návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré dosiaľ nenavrhl. Zároveň ich upozorní na ustanovenie § 252 ods. 2 až 5.

Je nepochybné, takýto postup súdu sa vzťahuje na prípady, kedy skutok, bude posudzovaný ako iný trestný čin a to prísnejšie trestný alebo menej prísne trestný, prípade aj rovnaký trestný čin, ale podľa inej kvalifikácie toho istého zákonného ustanovenia .

Podľa § 284 ods. 2 TP

Uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť.

Je nepochybné, takýto postup súdu sa vzťahuje na prípady, kedy skutok, bude posudzovaný ako prísnejšie trestný.

Napadnutým rozsudkom bolo konanie kladené mi obžalobou za vinu kvalifikované ako konanie spáchané závažnejším spôsobom konania a to konkrétne surovým spôsobom **a zároveň trýznivým spôsobom.**

Je teda zrejmé, že súd v napadnutom rozsudku konanie kladené mi za vinu posúdil prísnejšie (konanie surovým a trýznivým spôsobom), ako obžaloba (konanie len surovým spôsobom) a od takéhoto prísnejšieho posúdenia (je nepochybné, že posúdenie konania ako spáchané surovým a trýznivým spôsobom je prísnejšie ako posúdenie konania ako spáchaného len surovým spôsobom) následne odvodzoval aj uloženie výmeru a druh trestu.

Je nepochybné, že posúdenie konania ako spáchaného nie len surovým spôsobom ale aj trýznivým spôsobom je prísnejším posúdením konania ako bolo uvedené v obžalobe.

K takémuto posúdeniu konania došlo na základe dôkazov, ktoré boli známe už v čase podania obžaloby na súd.

Napriek tomu, že súd konanie kladené mi za vinu posúdil prísnejšie a to na základe dôkazov dostupných už v čase podania obžaloby, súd v konaní ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v zmysle uvedených ustanovení nepostupoval, čím došlo nie len k porušeniu príslušných ustanovení TP , ale aj k závažnému zásahu do môjho práva na obhajobu, čo je taktiež v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ a to čl. 6 bod 1,3,4. a čl. 6 bod 3 písm. a) Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Navyše z posudku 16/2019 MUDr. Jaroslava Ivana a MUDr. Lívie Jančiovej vyplýva , že vzhľadom na charakter poranení životne dôležitých orgánov (srdce, pľúca, pečeň, oblička) boli zranenia od prvopočiatku smrteľné, smrť nastala zakrátko po ich utrpení a teda nie je možné hovoriť o trýznivom spôsobe jeho vykonania, tak ako poukazujem v inej časti tohto podania.